

Publicerad 2009-04-29 22:04 av kvar i något jag lämnat

du var ju min bästa vän

helan och halvan

du läste mina tankar och jag dina

tvillingar fast inte samma blod

vi var två humorlösa små flickor

som inte visste annat än att vi skulle hålla ihop

föralltid

det var inte igår

jag hörde ditt skratt jämna ut sig med mitt

och det var inte igår

jag kände din närvaro som jag skulle besekrat mount everest bara för att alltid kunna känna den

nej.. det var verkligen inte igår..

förut gick vi alltid till mötes

om jag tar ett steg tar du två

och vi fortsätter åt varsitt håll

vi behövde inte använda ord

vi tillägnade oss mest åt telepati

men nu känns det som om vi pratar två olika språk

i 180 du gör vad du vill

och du kommer väl kanske aldrig sakna

kanske sakna, men aldrig mig

jag ser en bok full av minnen

fiskmåsar som väckte oss innan tuppen

och våra ärt-pyramider vi staplade utanför fönstret

jag ser allt framför mig

allt

vi var som gjorda för varandra

du var pusselbiten som gjorde mig hel

jag växte till längden

men du växte alltid ikapp

men innan jag visste ordet av det,

hade du hunnit vuxit ifrån <I>mig</I>.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kvar i något jag lämnat med Poeter.se id #27393 innehar upphovsrätten